

РЕШЕНИЕ

№ 15156

гр. София, 18.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110155619 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от „Дженерали застраховане“ АД срещу Застрахователно дружество „Евроинс“ АД с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца /след увеличение на исковите, допуснато с протоколно определение от 20.06.2023г./ сумата от 885,28 лева, представляваща разликата между изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ по преписка № 210923482, ведно с обичайните ликвидационни разноски за определяне на обезщетението и доброволно възстановената от ответника сума, ведно със законната лихва върху сумата, считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателно изплащане и сумата от 67,88 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 10.01.2022г. /датата на изтичане на 30-дневния срок за доброволно погасяване на задължението/ до 12.10.2022г. /размерите на исковите претенции са увеличени с протоколно определение по чл. 214 ГПК от 20.06.2023г./.

В исковата молба се твърди, че на 18.08.2021г., в гр. Обзор, на кръстовището на ул. „Рила“ и ул. „Витоша“, е реализирано ПТП между л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № КН 5948 ВА, управляван от Стефан Димитров Пешев и л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № КН 2185 ВХ, собственост на „ВЕМИКО 21“ ЕООД, управляван от Евтимка Янева Хорозова. Сочи се, че отговорността за настъпване на ПТП-то е на Стефан Димитров Пешев, който при достигане на нерегулирано кръстовище, формирано от ул. „Рила“ и ул. „Витоша“, не пропуснал движещия се от дясно на него по пътя с предимство, л.а. „Фолксваген Голф“ и реализирал удар с него. От удара л.а. „Фолксваген Голф“ се изместил и ударил намиращия се пред него друг автомобил. В резултат на ПТП-то на застрахования при „Дженерали Застраховане“ АД по застраховка „Автогрижа“, полица № 0312210390011931 л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. №

КН 2185 ВХ били нанесени материални вреди. За описаното по-горе ПТП бил съставен Протокол за ПТП с № 1616342 от 18.08.2021г. от длъжностно лице от РУ гр. Несебър, в който били отразени констатациите на компетентния орган относно настъпилото ПТП, виновното поведение на Стефан Димитров Пешев, причинната връзка между осъщественото ПТП и част от нанесените материални вреди на л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № КН 2185 ВХ. Твърди, че гражданската отговорност на водача на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № КН 5948 ВИ е застрахована при ответника. На основание сключената застраховка „Каско на МПС“, и след постъпило искане за изплащане на застрахователно обезщетение за възстановяване на увредения от описаното ПТП автомобил, при ищеца била образувана ликвидационна преписка № 210923482, били извършени огледи на увредения автомобил и изготвени заключения с опис на щетите. За възстановяване на уврежданията по процесния автомобил се твърди, че е определено застрахователно обезщетение по експертна оценка в размер на 2243,40 лева. В изпълнение на застрахователния договор, определеното застрахователно обезщетение било изплатено на „ВИМИКО 21“ ЕООД в качеството му на собственик на „Фолксваген Голф“ с рег. № КН 2185 ВХ, с преводно нареждане от 15.09.2021г. Във връзка с ликвидацията на преписката от дружеството били реализирани обичайни разноски в размер на 15,00 лева. Ищецът поддържа, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, в качеството му на застраховател по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на водача на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № КН 5948 ВА на основание чл. 411 КЗ за сумата от 2258,40 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение в размер на 2243,40 лева и реализираните обичайни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лева. Поддържа, че до ответника е изпратено писмо с изх. № 310012398 от 08.12.2021г., ведно с регресна покана за задължението му по преписка № 210923482 и документите по процесната преписка, получена на 09.12.2021г. Сочи, че ответникът частично е възстановил претенцията и заплатил сумата от 1373,12 лева, като оставал непогасен остатък от 885,28 лева. При тези твърдения моли съда да уважи предявените иски. Претендира разноски.

В срока по чл.131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“, както и че част от претенцията е била погасена чрез прихващане. Ответникът излага, че част от материалните щети на увредения автомобил не били настъпили вследствие на процесното ПТП, а именно: „предна лява врата, задна лява врата, панел заден ляв, джанта лява, джанта задна дясна, облицовка задна броня, облицовка PVC праг ляв, спойлер задна броня, капачка странично ляво огледало, стъкло отопление странично ляво огледало, носач заден ляв - горен, носач заден ляв - долен, амортисьор заден ляв“. В подкрепа на последното развива съображения в насока, че е налице противоречие между твърдения от ищеца механизъм на ПТП и описания в протокола за ПТП. Моли съда да отхвърли предявените иски. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в

тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По предявените иски с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД в доказателствена тежест на ищеца е да докаже следните обстоятелства: сключен застрахователен договор за имуществена застраховка за увредения автомобил с валидно застрахователно покритие към датата на ПТП; плащане на застрахователно обезщетение в изпълнение на този договор; отговорност на прекия причинител на процесното ПТП за вредите по чл. 45 ЗЗД, за което следва да бъдат установени в процеса: деяние, противоправност, вреди, причинна връзка между деянието и вредите; размера на причинените вреди; сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към датата на ПТП, по силата на който ответникът се е задължил да застрахова гражданската отговорност за вреди на виновния водач; както и изпадането на ответника в забава.

С определението от 20.05.2023г., постановено по реда на чл. 140 ГПК, в което е обективизиран проектът за доклад по чл. 146 ГПК, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 20.06.2023г., са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и увреденото лице; наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и причинителя на вредата, изплащането на застрахователното обезщетение от страна на ищеца; че процесното ПТП е настъпило по вина на водача на застрахованото от ответника МПС /но не са безспорни вредите от произшествието, нито причинно-следствената им връзка с механизма на ПТП/; че ответникът частично е погасил претенцията до размера на сумата от 1373,12 лева.

С оглед оспорванията в отговора на исковата молба, както и заявеното от процесуалния представител на ответника в проведеното съдебно заседание на 20.06.2023г., че не оспорва механизма на ПТП, спорът между страните се концентрира върху причинените вреди, тяхната причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП и техния размер. По тези въпроси от събраните по делото доказателства се установява следното:

От приетото и неоспорено САТЕ, което съдът кредитира като пълно и компетентно изготвено на основание чл. 202 ГПК, се установява, че причина за настъпване на процесното ПТП е поведението на водача на лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № КН5948ВА, който на нерегулирано кръстовище не пропуска идващия от дясната му страна лек автомобил „Фолксваген Голф“, рег. № КН2185ВХ и реализира ПТП с него. Вещото лице е посочило, че щетите по лек автомобил „Фолксваген Голф“, рег. № КН2185ВХ, с изключение на задна дясна джантата, се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 18.08.2021г. произшествие в гр. Обзор. От заключението се установява, че всички описани възстановителни дейности в приложеното по делото опис-заключение /л. 41- л. 43 от делото/ е било необходимо да бъдат извършени с оглед отстраняването на уврежданията по процесното МПС.

С оглед на изводите на вещото лице съдът намира, че по делото са установени по категоричен начин щетите, причинени на увредения лек автомобил, вследствие на процесното ПТП, както и необходимостта от извършването на ремонтно-възстановителни дейности за отстраняването на констатираните увреждания.

Относно стойността на уврежданията, определена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, експертът е посочил, че капак преден /позиция № 10 от опис-заклучението/ не е подменян, а е само боядисван; джантата задна лява, джантата предна лява, джантата задна дясна /позиция № №16, 17 и 18/, както и спойлер задна броня /позиция № 20/ не били боядисвани. Вещото лице е посочило, че стойността, необходима за отстраняване на уврежданията по лек автомобил „Фолксваген Голф“, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 3740,38 лева. Експертът е уточнил, че стойността, необходима за отстраняване на уврежданията по лекия автомобил, изчислена на база средни пазарни цени на доверени сервиси, различни от официалния за марката сервиз, с приложена отстъпка на труда и материалите в размер на 10 % и отстъпка от стойността на новите части в размер на 15 %, към датата на ПТП е 3150,52 лева.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че претенцията по чл. 411 КЗ е основателна изцяло. Отговорността на застрахователя по гражданска отговорност е до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. В настоящия случай това е сумата от 3740,38 лева.

Същевременно размерът на обезщетението следва да бъде определен именно на база средни пазарни цени към датата на процесното ПТП, а не въз основа на приложения № 1-6 на Наредба № 24 от 08.03.2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и т. 2 КЗ (отм.) и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, издадена от КФН. Изрично в Методиката /чл. 4/ е предвидено, че тя се прилага само като минимална долна граница в случаите, когато не са представени надлежни доказателства /фактури/ за извършен ремонт на МПС в сервиз и за случаите, когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. При предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката. До този размер се суброгира в правата на удовлетворения кредитор и платилият застраховател по имуществена застраховка „Каско на МПС“ спрямо застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния водач съобразно правилото на чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.). В този смисъл е и съдебната практика, изразена в Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., ТК, Решение № 109 от 14.11.2011 г. на ВКС по т. д. № 870/2010 г., I т. о., ТК, Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК, Решение № 165 от 24.10.2013 г. на ВКС по т. д. № 469/2012 г. по описа на ВКС, II т. о., ТК. Същевременно стойността, изчислена на база на средни пазарни цени е стойността, която съдът преценява като

обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на който оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и други доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти.

В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни цени при изчисляване на отстъпки за труд и материали, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като е изчислена при прилагане на конкретни параметри – проценти отстъпка за определени клиенти при определени условия.

С оглед гореизложеното се налага изводът, че стойността, необходима за възстановяване на увредения лек автомобил определена по средни пазарни цени в размер на 3740,38 лева, надхвърля изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение по щетата в на 2243,40 лева. При добавяне на обичайните ликвидационни разходи /в размер на 15 лева в конкретния случай/, общият размер на регресната претенция е 2258,40 лева, от които ответникът е изплатил извънсъдебно сумата от 1373,12 лева. Ето защо предявеният иск за заплащане на разликата от 885,28 лева е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД

Разпоредбата на чл. 412, ал. 3 от КЗ задължава застрахователят по застраховка "Гражданска отговорност" на увреждащото МПС да определи и изплати размера на своето задължение по предявената регресна претенция или мотивирано да откаже плащането в срок от 30 дни от получаване на всички документи по щетата, респ. 30 дни от получаване на регресната покана, когато не са налице данни, адресатът на поканата да е изискал допълнителни документи, какъвто е настоящият случай.

В конкретния случай регресната покана е получена от ответника на 09.12.2021г., поради което същият е изпаднал в забава с изтичането на 30-дневния срок, предвиден в закона, а именно на 10.01.2022г. След изчисление с лихвен калкулатор на основание чл. 162 ГПК, съдът прие, че лихвите, начислени върху приетата от съда за основателна сума- 885,28 лева, възлизат на 67,88 лева, поради което и предявеният иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД е изцяло основателен.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищеца. Ищецът е сторил следните разноски- 100 лева за държавна такса, 200 лева депозит за вещо лице и претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото в размер от 100 лева. С оглед на което на ищеца следва да се присъдят разноски в общ размер от 400 лева.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Евроинс“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С, бул. „Х К“ №, да заплати на „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С, бул. „К Ал. Д“ №, на основание чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД следните суми: сумата от **885,28 лева**, представляваща неизплатен остатък от регресно вземане за платено обезщетение по имуществена застраховка „Автогрижа“ за причинени вреди върху лек автомобил „Фолксваген голф“, рег. № от ПТП, настъпило на 18.08.2021г. в гр. Обзор, по вина на застрахован при ответника водач по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно с обичайните ликвидационни разноси, за което е образувана щета № 210923482, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 13.10.2022г., до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **67,88 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 10.01.2022г. до 12.10.2022г.

ОСЪЖДА ЗД „Евроинс“ АД, да заплати на „Дженерали застраховане“ АД на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **400 лева**, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____